

Vaikai prie Prakartėlės

(Vokiečių autoriaus, versta Audriaus Mickos)

Vaidmenys:

Marija

Juozapas

I Vaikas

II Vaikas

I Piemuo

II Piemuo

Angelas

1. Scena: Betliejaus vaikai

I vaikas eina beskaitydamas knygą ir bešvilpaukdamas arba beniūniuodamas kalėdinę melodiją. Atsisėda. Tuo tarpu įeina kitas vaikas. Susidomi, ką jis skaito. Prisėda šalia.

II Vaikas: Sveikas.

I Vaikas: Sveikas.

III Vaikas įeina ir su visais pasisveikina, paduodamas ranką. Kitiems sakdamas „malonu jus matyti“ dar kitiems „o ir jūs į surašymą atvykote“.

I Vaikas: *(pakelia galvą ir nusteбs)* Tiek daug žmonių Dovydo mieste, aš dar niekad neesu matęs.
Ko jie čia visi susirinko?

II Vaikas: Čia dėl žmonių surašymo. Kiekvienas turi vykti ir užsiregistruoti ten, kur ir gimė.

I Vaikas: Na tada čia jų gimė labai daug!

III Vaikas: Čia turėtų gimti net pats Mesijas, Dievas Išganytojas.

I Vaikas: Kada?

III Vaikas: Niekas to nežino. Tikriausiai greitai.

I Vaikas: Gal šiandien?

II Vaikas: ŠŠŠŠŠŠŠŠŠ, tylos, matot tuos du žmones ten?

I Vaikas: Kur? Ten?

II vaikas: Ne ten.

I ir III vaikai kartu: Ten? (rodydami i priešingą pusę.)

II vaikas: ne štai ten:

Marija ir Juozapas eina per bažnyčios vidury. Beldžiasi vienur, beldžiasi kitur.

Marija: Juozapai aš pavargau.

Juozapas: Marija, neprarask vilties.

Marija su Juozapu išeina taip ieškodami nakvynės. Čia galima iterpti vaidmenų. Užeigos šeimnininką ar skirtingų sluoksnių žmonės kurie tiesiog užtrenkia duris ar vis dėl kitokių priežasčių nepriima Marijos su Juozapu.

I Vaikas: Aš pažįstu juos. Jie pas mus ieškojo nakvynės.

III Vaikas: Pas mus taip pat. Mano mama pasakė, kad pas mus visiškai nėra laisvos vietos. Brolis su šeima iš Anglijos grįžo, tai nuo lauktuvių ir lagaminų, net kojos nėra kur pastatyti.

II Vaikas: Pas mus irgi beldėsi. Bet nepažįstamų mes į namus neįsileidžiame.

III Vaikas: Vargšai žmonės ir kur jiems dabar dėtis?

I Vaikas: Ar jūs matėt? Moteris turėtų tuoj gimdyti.

II Vaikas: Vargšai žmonės, man taip jų gaila. Pažvelkit jie vis dar blaškosi ieškodami nakvynės

III Vaikas: Eikim pas mano dėdę, jis už miesto gano avis. Jis visada žino ką daryti.

Visi: Nepalik ir mūsų, mes einame kartu.

Vaikai išeina. Įeina piemenys. Jų gali būti ir daugiau. Šaukia avis. Bando sulaikyti bandą. Laisvai vaidinama tarsi ganytų. Susėda prie laužo. Galima groti dūdele ar giedoti atitinkama giesmę ar piemenų dainą.

2. Scena: Piemenys ir Betliejaus vaikai

I Piemuo: Ši naktis kitokia nei kitos.
Ir gyvuliai tokie ramūs, kaip niekad.

II Piemuo: Žinot, čia priežastis manau slypi ore.

I Piemuo: Kokia?
II Piemuo: (pasikaso galvą) hm... Dar nespėjau išsiaiškinti.

Vaikai prieina prie piemenų.

I Piemuo: Vaikai, ką jūs čia taip vėlai veikiate?
Kodėl jūs dar ne lovose?

III Vaikas: Mes niekaip negalime miegoti.
Mes mieste matėme žmones, kurie niekaip neranda kur apsistoti.

II Piemuo: Pažvelkit, naktis tampa vis šviesesnė.

3. Scena: Angelas (staiga įbėga Angelas)

Angelas: Nebijokite. Aš nesu jums džiugią žinią.
Šiandien Dovydo mieste, gimė išganytojas: Jėzus Kristus
Rasite Tvirtelyje už miesto suvystytą ir paguldytą ėdžiose. (galima imti
tikslų testą iš biblijos)

I Piemuo: Angelas. Švytintis baltas angelas. Ar ne nenuostabu?!

II Piemuo: Klausykite, Klausykite. (Galima dainuoti giesmę ar tiesiog angelas, sako
žodžius)

Angelas: Garbė Dievui aukštybėje o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms.

4. Scena: Piemenys ir vaikai

I Piemuo: Ar girdėjote, ką angelas sakė (giedojo)?
Gimė Kristus, mūsų Išganytojas.

III Vaikas: Mažas kūdikėlis?

II Vaikas: Ėdžiose?

I Vaikas: Tvirtelyje?

II Vaikas: Palaukit. Juk tie vargšai žmonės. Jie taip ir nerado nakvynės. Negi jie
apsistojo tame apleistame tvirtelyje už miesto.

I Vaikas: Jauna moteris turėjo jau ir pagimdyti.

III Vaikas: Ar tas kūdikis ir yra Mesijas?

II Piemuo: Angelas, juk mums sakė, kad turime surasti kūdikį.

Aš einu jo ieškoti.

II Vaikas: Mes einam kartu.

I Vaikas: Aš padovanosiu jam savo lėlę..... (galima dovanoti kas vaikam aktualu).

II Vaikas: O aš savo antklodę...

III Vaikas: O aš jam padovanosiu... padovanosiu... savo šiltą apsiaustą.

5. Scena: Praktėlėje (kol vaikai apeina ratą. Marija su Juozapu jau atsisėda viduryje)

Vaikai sudeda savo dovanas. Piemenys stovi už nugaros.

Marija: Vaikai. Kaip miela. Ačiū Jums už Jūsų gerumą.

Juozapas: Jūs piemenys esate pirmieji, kurie išvytote kūdikį.
Piemenys ir vaikai. Paprasti žmonės pastebi daugiausia.

II Vaikas: Mes visi norėjome ką nors padovanoti.

Marija: Ir jūsų dovanos yra brangesnės ir už visus pasaulio turtus, nes jos padovanotos iš visos širdies.

Juozapas: Piemenys, Vaikai, Visi prie praktėlės subėgę. Šiandien gimė išganytojas. Jis Yra Viešpats mesijas..

Marija: Praneškite visiems. Kad visų širdys džiaugsmu prisipildytų. Jauniems ir seniems. Sveikiems ir ligoniams. Nuliūdusiems ir besidžiaugiantiems. Kad visi šiuo džiaugsmu spinduliuotų ir kitiems Dievą neštų. Praneškite visam pasauliui. Gimė išganytojas.

Visi: Gimė išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas. (Visi šaukia ir išsisklaido šaukdami)